

عنوان مقاله:

ارزیابی روشهای غیرخطی زمان دوام و بارافزاینده استاتیکی در تخمین عملکرد قابهای فولادی خمشی

محل انتشار:

پنجمین کنفرانس بین المللی زلزله شناسی و مهندسی زلزله (سال: 1386)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

مادرشاهیان - دانشجوی دکترا، دانشکده مهندسی عمران، دانشگاه صنعتی شریف

استکانچی - دانشیار، دانشکده مهندسی عمران، دانشگاه صنعتی شریف

خلاصه مقاله:

روش زمان دوام نوعی تحلیل تاریخچه زمانی است که از یک شتابنگاشت افزاینده خاص استفاده می کند که استفاده از آن به نتایج، مفهومی وابسته به زمان می دهد بطوریکه بزرگترین تقاضای ایجاد شده تا زمان هدف را می توان تخمینی از تقاضای محتمل سازه در هنگام وقوع زلزله دانست. یافتن تقاضای تغییرمکان حداکثر سازه، که آنرا تغییر مکان هدف نیز می نامند، از چالشهای اساسی روشهای مختلف بر پایه عملکرد می باشد. روش بار افزاینده استاتیکی غیرخطی نیز به گونه ای دیگر این تغییرمکان را پیش بینی می کند. نمودار بار افزون بخش مشترک تمام روشهای بار افزاینده استاتیکی غیرخطی می باشد در حالیکه هر یک از این روشها راهکاری متفاوت در تخمین تغییرمکان هدف دارد. هدف از این مقاله مقایسه روش غیرخطی زمان دوام با روش بار افزاینده استاتیکی غیر خطی FEMA 356 در برآورد عملکرد سازه های فولادی و تخمین تغییرمکان هدف آنها می باشد. بی شک این مطالعه مقایسه ای منجر به شناختی بهتر از قابلیتها و محدودیتهای روش زمان دوام خواهد شد.

کلمات کلیدی:

تحلیل غیر خطی؛ قابهای فولادی؛ روش زمان دوام؛ روش بار افزاینده استاتیکی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/15929>

